

1011

שופטים

כניסת השבת: 19:07

יציאת השבת: 19:56

רבנו תם: 20:47

ע"פ אופק ת"א

ב' אב התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

אלול מאהבה

אני שומע את כל זה בהתרגשות ועוקב אחר תגובות האב. הלב של האבא לא עמד בזה - "כרחם אב על בנים רחם עלינו". האבא עצר, דיבר איתו כמה מילים, נתן לו חיבוק וחזר איתו למים.

אמרו נא לי בבקשה, באיזה כח השתמש הילד שהצליח לעצור את אביו מלהעניש אותו על מעלליו?... הוא רק הרים עיניו לאביו ברחמים ואמר לו: "אבא, אבל אני אוהב אותך", ומיד הכל הסתיים. חיבור מלב אל לב, וכל החומות והזעם נשברו ונעקרו.

רבתי, כל השנה "שיגענו" את בורא עולם ועשינו היפך מדבריו. לא משנאה חלילה, אלא מתוך שובבות היצר הנמצא בתוכנו. ומה רוצה בורא עולם? שרק נרים עיניים לשמיים בחודש הזה, ונאמר לו מעומק ליבנו, מנקודת נשמתנו: "אבא, אני אוהב אותך! אבא אני מאד רוצה את קרבתך!..." - המשך בעמוד 3 -

יהודים יקרים ואהובים, נכנסנו לחודש אלול, אנו כבר עמוק בפנים בתוך הרחמים של בורא עולם, ומצפים מאיתנו לדבר אחד - לחזור בתשובה. 'בן אדם מה לך נרדם, קום קרא בתחנונים. שפוך שיחה, דרוש סליחה מאדון האדונים'. אבל מה זה באמת 'לחזור בתשובה'? מה באמת ה' רוצה? איך הוא רוצה שהתשובה שלנו תיראה?

"אני למדתי מה זה לחזור בתשובה מילד קטן", מספר מגיד המישרים הרב חיים זאיד שליט"א, "הייתי במלון 'נוף הגליל' לפני זמן, ונכנסתי לשחות בבריכה ולהשתעשע. והנה, אני רואה שם ילד קטן שמשגע את אבא שלו בבריכה, ממש מוציא אותו מהכלים. האבא אומר לו להיות לידו, והוא בורח כל רגע למים העמוקים. האבא מתחיל לצעוק ושוחה אחריו, והוא קופץ, משפריץ על כולם ועושה תוהו ובוהו. האבא כבר היה מתוסכל ומיואש מבנו, הוא פשוט איבד את הכוח והסבלנות מהילד. 'הגיעו מים עד נפש', תפס האב את בנו ואמר לו: "תשמע, נמאסת עליי, אתה עושה שטויות, אין לי כח בשבילך, אתה עושה מה שאתה רוצה ולא מקשיב לי. כל מה שביקשתי, עשית הפוך. זהו זה, נגמר הסיפור, אתה חוזר כעת לאמא לחדר", והוציא אותו ביד אל מחוץ לבריכה.

המחזה הזה תפס אותי, וראיתי על העיניים של הילד כמה שהוא חכם וערמומי. בעוד האב החל למשוך אותו לכיוון חדר ההלבשה, הבן פנה לאביו במבט של חמלה ורחמים ואמר לו: "אבא, אתה מחזיר אותי לאמא! מה אתה לא רוצה שאני יהיה איתך, קרוב אליך?!", ואז הוא שתק מעט ואמר לו: "אבא, האם אתה יודע בכלל כמה אני אוהב אותך? כל השנה אני לא רואה אותך הרבה, ועכשיו שאני איתך, כל כך כיף לי, כי אתה אבא שלי ואני אוהב אותך!". ילד חכם!.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

גאולה בת בלור

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרח. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד. משה כהן בן נוחה ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. יוסף בן ג'ייה. יחזקאל בן ג'ורג'י. פרח בת טובה. אירית בת צדיקה. תקוה בת פנינה.

לפרואה, פרנסה והצלחה: מ"א צ.ב.מ. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. יאיר חיים בן ענבל שרה. רוויה בת ולרי.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

חיזוק ליום הדין

הלכות והליכות

שאלה: רציתי להתחזק בחודש אלול במצות התפילין, ורציתי לדעת היכן מקום ההנחה המדויק ומה צריך לכוון בהנחה?

תשובה: * המניח תפילין צריך לכוון בהנחתם שצונו הקב"ה ב-4 פרשיות אלו של התפילין, שיש בהם ייחוד שמו ויציאת מצרים, להניחם על הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שנוכח ניסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וישעבד לקב"ה את הנשמה שמתגלה במוח, ואת הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות, ובזה יזכור את הבורא וימעט הנאותיו. ולכן, טוב לומר ה'לשם יחוד' שגורם לאדם לעשות מצוה זו בכוונה שלימה.

*** מקום הנחת תפילין של יד בזרוע** - הוא בחלק הסמוך לכתף, בחלקה התחתון, על השריר שהוא הקיבורת (דהיינו אותו מקום שכשאדם מכפל את הזרוע המקום בולט). וצריך שייטה מעט את התפילין כלפי גופו כך שבזמן שמכופף את הזרוע יהיו התפילין כנגד הלב ממש. ואם אינו יכול להניחם בחצי התחתון של פרק הזרוע - יכול לסמוך על דעת הגר"א שאפשר להניח תפילין של יד גם בחלק העליון של הקיבורת הסמוך לבית השחי.

מיקום תפילין של ראש - ממקום תחילת שורשי השערות בקדמת הראש עד מקום שמוחו של תינוק רופס (חלש) שהוא בערך במרכז הראש. ויניח התפילין בדיוק באמצע רוחב הראש כנגד בין העיניים, ויקפיד שלא ירד אפילו חלק קטן מהתפילין למצח, אע"פ שמכוסה בשערות. ואם אינן במקומן המדויק - לא יצא י"ח וברכתו לבטלה.

(1) כתב ה'פלא יועץ' (ערך עניה): "אילו היו יודעים הבריות גודל שכר עניית 'אמן' יהא שמא רבא' - היו רודפים אחריה כמוצא שלל רב. ואשרי הזוכה לזה".

(2) כתב הגאון מווילנא (בהקדמתו לתיקוני זוהר): "העונה יהא שמיה רבא כהלכתו - ינצל מחבלי משיח". והוסיף בעל ה'מנחת יעקב' כי העונה 'אמן' יהא שמיה רבא' כהלכתו - זוכה לאריכות ימים.

(3) כתב המשנה ברורה (אורח חיים נ"ו) שיענה על הקדיש בכוונת לב ובנפש, ולא רק כמוציא משפתיו ולבו בל עמו.

(4) כתב בעל ספר "חרדים" כי בעניית 'אמן' יהא שמיה רבא' - מוחלין לאדם על כל עוונותיו. וכן ב'שבט מוסר' כתב שאין כמו הסגולה החשובה שהיא עניית 'אמן' יהא שמיה רבא מבורך, המסוגלת ביותר לכפרת עוונותיו ולכלל הישועות.

(5) נאמר במסכת ברכות: כל הרואה את עצמו בחלום עונה 'אמן' יהא שמיה רבא' - מובטח לו שהוא בן העולם הבא! בחודש זה נקפיד יותר באמירת 'אמן' יהא שמיה רבא' בכוונה.

אתה משך הפסוק: "ואוהבו - שיחרו מוסר", שהדרך הנכונה היא לחנך את מי שאוהב את ילדו, הוא ע"י שמלמדו מוסר, ולא כתוב שמרביץ לו או מאיים עליו.

צריכים להגיב לילד ולומר לו: "אתה לא מדבר אליי כמו שמדברים לאבא ולאמא. לכן, אני לא יכול לדבר איתך. עוד חצי שעה שתירגע, כשתבוא לדבר אליי כמו שמדברים לאבא ולאמא - אני אענה לך!".

הצורה הזו מומלצת עוד יותר לדו שיח עם מתבגרים, ששם וודאי לא מומלץ להיכנס איתם לעימותים. וצורת הדיבור זו עם ישוב הדעת - גורמת להרבה הבנה! כשהילד רואה תגובה זו, הוא מבין שהוא לא הרוויח כלום בדיבור כזה, אלא שלא מוכנים לפתוח עימו שיח.

והכי חשוב - לא להיגרר לחוצפה שלהם ולכעוס, אנחנו רק יוצאים מפסידים ונכנסים לכעס, צער ותסכול. צריך לשמור על איפוק וכבוד אישי, ולומר: "סליחה, אבל לא מדברים אליי ככה". אך זה לא הזמן כעת לטפל בו וללמד אותו לקח, כעת זה זמן סערה אצל הילד, וצריך רק להעמיד אותו במקום, אך לא לערוך לו משפט, כי כעת הוא לא כלי לקבל זאת, אלא ממתינים ואח"כ מטפלים.

זו חוצפה! 2

למדנו בשבוע שעבר כי ילד שמתנהג בצורה חריגה ובחוצפה, יודע כי התנהגות זו לא תעניק לו מחיאות כפיים ויחס טוב, אז מדוע הוא עושה זאת? - מפני שהוא זועק לעזרה, שמשהו מעיק עליו ומצער אותו. הוא משתמש בזעקה הזו, כדי שנטה אוזן לעזרתו. רובנו משיבים רק בגערה, בכיבוי השריפה, אך לא מטפלים בשורש הכאב, ואז היךד יותר מתוסכל.

אך עם כל הכבוד לרצון לעזרה שהילד זועק, כיצד צריך להגיב על חוצפה באופן המייד?

כדי לשמור על הגבול והמשמעת בבית, חייבים להגיב לילד מיד ולומר לו (לא בכעס המראה חוסר שליטה ויצר נקמה): "לא מדברים ככה לאבא! אני רואה זאת נסער, שתירגע תדבר איתי". רבים מההורים שרואים התנהגות לא טובה או דיבור של חוצפה, מיד שולפים את 'העונש': "דיברת לא יפה - תקבל עונש", אך כולנו יודעים שענישה לא מחנכת, לא משנה את הילד ולא נותנת לו לשנות דרך בחיים.

רבים משתמשים בדברי שלמה המלך: "חושך שבטו - שונא בנו", אך אמר האדמו"ר מבעלזא, כי רבים שוכחים

אלול מאהבה!

והתיקים, כשהילדים לא מאמינים למה שהם שומעים. זאת אומרת, שכעת אין להם שום צימר, וכל שעליהם לעשות זה לחזור על עקבותיהם לביתם.

המשפחה ששהתה כבר בתוך הצימר וראתה אותם נכנסים פנימה עם המזוודות, הבינו כי אירעה פה עוגמת נפש, והגיעו לדבר אל ליבם. אנשים נוספים מהצימרים הסמוכים החלו להתקהל סביב רכב המשפחה שהגיעה זה עתה, על מנת לשמוע את המקרה המצער ולנחם אותם. כל כך כואב ולא נעים, משפחה שחיכתה שנה שלימה להחליף כוחות ולשמוח יחדיו, נתקלת בעוגמת נפש קשה. הילדים הקטנים החלו לבכות, ואבי המשפחה, בלית ברירה, החל לארוז את הדברים חזרה אל רכב ה'סבנה'.

ממשיך הרב זאיד ומספר: "גם אני ראיתי את המחזה, אלא שאז, עיניי ראו ולא זר, את המחזה המיוחד הבא: "אב המשפחה שכבר היתה ממוקמת בצימר, נכנס פנימה ואסף את אשתו וילדיו. אני עקבתי אחריו לראות מה הוא מתכוון לעשות. הוא ישב עם המשפחה ואמר להם: "תראו, הגיעה משפחה שסגרה שבוע לפנינו, אך שכחו לתת מקדמה, וכעת הם בצער גדול. יש לנו אפשרות לעשות צעד גדול לכבודו של בורא עולם ולשמוח משפחה מסכנה שחיכתה כל כך הרבה זמן. אנחנו נפנה להם כעת את הצימר, וב"ה נתחיל לצלצל לצימרים ברחבי הארץ לחפש מקום פנוי מהרגע לרגע", הוא סיים את דבריו ויצא אל המשפחה בחוץ, לעיני הסובבים ואמר להם: "משפחה יקרה, אתם סגרתם לפנינו, ואנו לא מוכנים להישאר בצימר על חשבונכם. תנו לנו 10 דקות ואנו מפנים את הצימר מהדברים שלנו". המשפחה שהגיעה ניסתה להתנגד לצעד הדרמטי הזה, אך המשפחה שהיתה בפנים היתה החלטית ותוך כמה דקות, הם החלו לצאת עם המזוודות שלהם לכיוון הרכב. המשך בעמוד 4 -

גם בני המשפחה שהיו בצימר לא הבינו מי הם האורחים המפתיעים שפרצו פנימה בשמחה. אבי המשפחה שהגיעה זה עתה, צילצל אל בעל הצימר ושאל אותו בתדהמה: "שלום לך, מדברים משפחת ---, הגענו כעת לצימר, אך איננו מבינים מה קורה פה, יש כבר משפחה שנמצאת בצימר?". בעל הצימר בירר את שמו ושם משפחתו ואומר לו: "כן, נכון, אני רואה שהתקשרתם לפני זמן מה,

רשמתי אתכם, אך לבסוף מחקתי וביטלתי את שהותכם". "מה?!" למה?!", שאל בבהלה. "התקשרתם לפני כחודש וביקשתם את הצימר לשתי לילות. אמרתי לכם שהמקום פנוי וכי המחיר הוא 4,000, אך כדי לשריין את המקום, עליכם לתת מקדמה. אמרתם שאתם רוצים לסגור, אך לא חזרתם אליי למקדמה, אז מחקתי אתכם, ולאחר כמה ימים סגרתי עם המשפחה הזו שנמצאת כבר בפנים". והאמת היא, שהמשפחה שכחה להתקשר שוב בשביל המקדמה והיתה בטוחה כי הכל סגור, בעוד בעל הצימר לא טרח להתקשר ולבדוק האם הם רוצים או לא, ומחק אותם מהרשימה.

המומים ושבורים, עמדו זוג ההורים ושלושת הילדים עם המזוודות

"רבונו של עולם אני מאמין בך שאתה המנהל של כל העולם הזה, ולכן אני בא לשיעור תורה. למה? כי אני אוהב אותך!. אני עושה חסד בחודש הזה, למה? כי אני אוהבת אותך, ורוצה את קרבתך!". זה לחזור בתשובה - זה להאמין בה' בעומק הלב, להתחבר אליו ולומר לו: "אני מאמין בך שאתה מנהל של העולם והכל בידיים שלך, ואני אחפש לעשות את רצונך בכל דבר שיבוא לפניי, כי אני חפץ בך ובקרבתך. גם אם כל השנה שכחתי אותך וקפצתי והשתובבתי, אבא, סלח לי, כי אני רוצה אותך, רוצה להיות קרוב אליך!". וכשאבא שומע כי הבן שלו אוהב אותו, ורוצה בקרבתו - זו מצות התשובה בעומקה האמיתי!. זה לא לתקן את המעשה בלי להתחבר למלך!. אלא, זה החיבור העמוק למלך מתוך אהבה, שממילא גורם לשינוי המעשים!. **תשובה מתוך אהבה!.**

המשיך הרב חיים זאיד שליט"א וסיפר: "היה זה לפני שלוש שנים, שנת התשפ"ג (2023 למניינם). יצאתי עם המשפחה לכמה ימי נופש בצימר באחד המושבים הסמוכים לבית שמש. היה זה ביום ראשון, בשעות הצהריים המוקדמות, הגענו לצימר בשמחה, כשבצימר הסמוך אלינו כבר היתה משפחה שהגיעה מוקדם יותר, כשהילדים שם קופצים ומשתעשעים בבריכה.

והנה, לאחר כשעה, התרחש דבר מוזר... רכב 'סבנה' גדול מגיע ועוצר ליד הצימר של המשפחה הסמוכה אלינו, כשמהרכב יורדת משפחה נחמדה: זוג הורים ושלושה ילדים עם מזוודות ותיקים, גלגלי ים והמון רעש ומצב רוח: "הגענו, הנה הצימר שלנו!", הכריזו בשמחה, ונכנסו פנימה אל הצימר בו כבר היתה אותה משפחה.

אלא, שלתדהמתם הם רואים שיש כבר משפחה בצימר שנהנית ומשתעשעת במקום. מה קורה פה?!

באותו ערב, פונה אליי אשתי ואומרת לי: "חיים, האם שמת לב כי למשפחה הצדיקה שויתרה יש בן בגיל שידוכים, ולמשפחה השניה שויתרו בשבילה ישנה בת צדיקה בגיל שידוכים?! אולי נקח את העסק לידיים ונעשה עם זה משהו לפני שהם יעלו על הרעיון לבד?!" "אשתי היקרה", השבתי לה בהתפעלות, "אשריך, גם זכות וגם ריווח נאה ב"ה של שכר שידוך ☺, מחר אי"ה בבוקר אני סוגר את השידוך הזה". למחרת, מוקדם בבוקר, צלצלתי אל אחד מהם והצעתי את ההצעה, כשאבי המשפחה צוחק ואומר לי: "הרב זאיד היקר, שמנו לב לדברים, וכבר דיברנו בינינו, ההורים, וב"ה אחר הנופש הזה אנו ננסה לראות אם יש התאמה".

רבותיי, לאחר כחודש הם התארסו - הבן של המוותר, והבת של המשפחה שויתרו בשבילה. ולא תאמינו איזו הפתעה חיכתה להם: בעלי הצימרים שאירחו אותם, שמעו אף על השידוך השמימי שנסגר והודיעו: אחד מהם נתן לזוג סוף שבוע חנם אחרי החתונה, והצימר השני הגדול, נתן להם את המקום לעשות 'שבע ברכות', כשאני - חיים זאיד, השתתפתי בשבע ברכות. מרגש! מדהים! כשעושים מתוך אהבה לשני, בורא עולם מתמלא רחמים. "כל המרחם על הבריות - מרחמים עליו מן השמיים!"

בחודש שכולו רחמים, צריכים רק להפעיל את הרחמים שלנו אל הקב"ה ולחפש פעולות שנראה לו: "אבא, אנחנו אוהבים אותך! גם אם השתובבנו, בעומק ליבנו אנחנו רוצים אותך!". כמה שמחה יש לה' לשמוע זאת, וזו עיקר התשובה!.

כל זה קרה רק מהשמיים, ואני מוכן לעשות להם חסד, כמו שהם עשו למשפחה השניה".

המשפחה 'המוותרת' שכבר העמיסה הכל לרכב, לא האמינה למשמע אוזניה. הם היו ממש שניות בודדות מלהניע את הרכב ולנסוע אל יעד לא נודע, והנה, כל מה שהם צריכים לעשות זה רק להעביר את חפציהם לוילה הסמוכה, אלא שהם הולכים לקבל אותה ל-4 לילות, במקום שתיים!! והכל באותו מחיר.

'הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו... כי גבר עלינו חסדו'. זה היה מקרה שכולם דיברו עליו - שתי המשפחות: המוותרת וזו שויתרו בשבילה, היו סמוכות אחת לשניה בצימרים סמוכים, ואני צמוד אליהם. ככה היינו שלושה צימרים סמוכים ואירגנו תפילות יחדיו, ואף התיידדנו ונפגשנו יחדיו לשיחות משותפות וכיבדנו אחד את השני בסעודות 'על האש', והאווירה היתה מאד נחמדה ומיוחדת, הפכנו ממש לקבוצה מגובשת.

"אני ראיתי זאת", ממשיך הרב זאיד ומספר, "וידעתי כי יש כעת רעש גדול בשמיים, ובלי צל של ספק כי יהיה פה סוף מיוחד לסיפור הזה. אמרתי לעצמי: 'הרב זאיד, תמשיך לעקוב, הנה סיפור מיוחד בדרך!'. האנשים הרבים כמוני שהתאספו סביב המשפחה שהגיעה זה עתה ועודדו אותם, נדהמו מהמעשה האצילי והנדיר של המשפחה המוותרת, ובעודם רואים אותם נכנסים אל רכבם, אמרו להם: "אשריכם! אתם ממש מלאכים. וודאי שבורא עולם ישלם לכם על כך".

אלא, שהישועה הגיעה מהר יותר מכפי שחשבתי. כל המקרה שסיפרתי לכם היה בצימר הסמוך אליי, אלא שבצימר שאחריו, השלישי ממני, מקבל בעל הצימר טלפון מבעלי הצימר השכנים שלו ששמעו על המעשה ושאלו אותו: "תגיד, האם המקום שלך פנוי? אנו רואים לבינתיים, כי אין איש בתוך השטח שלך!". "אל תשאלו", הוא אמר באכזבה, "ישנה משפחה שסגרה איתי מזמן על ארבעה לילות!! והם התקשרו הבוקר שהם חייבים לבטל עקב מקרה דחוף". הם סיפרו לו על עוגמת הנפש שאירעה ממש כעת בצימר הסמוך לו, ועל גבורת נפשם של המשפחה שכבר היתה בתוך הצימר קופצת בשמחה בבריקה, ובשביל לא לצער משפחה אחרת, הם פינו את המקום בשביל המשפחה שהגיעה אחריהם.

שמע זאת אותו בעל הצימר השלישי והדבר נגע לליבו. "תגידו להם", אמר בעל הצימר, "כי אני מוכן לתת להם את הצימר שלי ל-4 לילות הפנויים שלי, במחיר של 2 הלילות שהם התכוונו לשלם לבעל הצימר שלהם.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: תמר בת אורטל, ציונה בת שרה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה.
זיווג הנזון: הודיה בת מירב, דוד בן סיגל שפרה, מיכל מרים בת לימור.
לע"נ: מברוקה בת בובה, ניסים בן סניורה
העלון להצלחת התורם בעילוי שם לרפואת שרה תהילה הדסה בת כוכבה

דיון משפחתי

בסעודת ברית משפחתית, אחד מנערי המשפחה עשה מעשה קונסד והניח בכמה ממגשי הבשר 'מקק פלסטיק'. צעקות רמות גרמו לבעל השמחה לזרוק הכל לפח. מי אשם בנזק?

תרומה לעלון לזיכוי הרבים

בנק פאזי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה". ישנו החזר מס

החידה ?! מדוע נהגו ישראל לעשות הידידי והתשובה מתוך ניגון שמח?

עלון חידה
החידה השבועית
עלון חידה
החידה השבועית
עלון חידה
החידה השבועית

לע"נ הרב עמוס גואטה בן פורטונה זצ"ל

לע"נ אברהם סאלם יחיא ת.נ.צ.ב.ה